

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Employment Tribunal (London South) w dniu 10 lipca 2006 r. — S. Coleman przeciwko Attridge Law, Steve Law

(Sprawa C-303/06)

(2006/C 237/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Employment Tribunal (London South, Zjednoczone Królestwo).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: S. Coleman.

Strona pozwana: Attridge Law, Steve Law.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w zakresie zakazu dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność dyrektywa (¹⁾) chroni przed bezpośrednią dyskryminacją i molestowaniem jedynie osoby, które same są niepełnosprawne?
- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca to czy dyrektywa chroni pracowników, którzy sami nie będąc niepełnosprawni są traktowani mniej przychylnie lub molestowani ze względu na ich więź z osobą niepełnosprawną?
- 3) Jeżeli pracodawca traktuje pracownika mniej przychylnie niż traktuje lub traktowałby innych pracowników i stwierdzone zostało, że powodem tego traktowania pracownika jest, iż pracownik ma niepełnosprawnego syna, nad którym sprawuje opiekę, to czy traktowanie to stanowi dyskryminację bezpośrednią, naruszającą zasadę równego traktowania ustanowioną przez tę dyrektywę?
- 4) Jeżeli pracodawca molestuje pracownika i stwierdzone zostało, że powodem tego traktowania pracownika jest, iż pracownik ma niepełnosprawnego syna, nad którym sprawuje opiekę, to czy molestowanie to stanowi dyskryminację bezpośrednią, naruszającą zasadę równego traktowania ustanowioną przez tę dyrektywę?

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 303, str. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Węgry) w dniu 18 lipca 2006 r. — OTP Garancia Biztosító Rt przeciwko Vas Megyei Közigazgatási Hivatal

(Sprawa C-312/06)

(2006/C 237/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: OTP Garancia Biztosító Rt

Strona pozwana: Vas Megyei Közigazgatási Hivatal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustalenie zawarte w pkt 3 lit. a) części 4 załącznika X do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (zwanego dalej „aktem o przystąpieniu”) (¹), które stanowi, że pomimo postanowień art. 87 i art. 88 traktatu WE Węgry mogą stosować, do dnia 31 grudnia 2007 r. włącznie, obniżenie należnych podatków od działalności gospodarczej do 2 % dochodów netto, przyznawanych przez samorządy terytorialne w ograniczonym czasie na podstawie artykułów 6 i 7 ustawy C z 1990 r. w sprawie podatków lokalnych należy interpretować w ten sposób, że chodzi o odstępstwo o charakterze przejściowym, które umożliwi Węgrom utrzymanie podatku od działalności gospodarczej, tj. że przewidując możliwość dalszego stosowania obniżenia w podatku od działalności gospodarczej, akt o przystąpieniu przyznał Węgrom przejściowe prawo do dalszego stosowania tego rodzaju podatku od działalności gospodarczej?

2) Czy art. 33 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on utrzymania podatku (lokalnego od działalności gospodarczej) obejmującego działalność gospodarczą nastawioną na zysk, cechującego się głównie tym, że obciążony jest nim dochód netto, po odjęciu kosztów nabycia towarów i usług sprzedawanych przez podmioty trzecie oraz kosztów rzeczowych? Innymi słowy, czy na podstawie ww. przepisu podatek o takich cechach można zakwalifikować jako podatek obrotowy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 236, str. 846

⁽²⁾ Dz.U. L 145, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-322/06)

(2006/C 237/12)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Yerrell i W. Wils)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

— orzeczenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego⁽¹⁾, a przynajmniej nie powiadamiając o nich Komisji, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 str. 35

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil 3 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 27 lipca 2006 r. — Alfredo Nieto Nuño przeciwko Leonci Monlleó Franquet

(Sprawa C-328/06)

(2006/C 237/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil 3 de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alfredo Nieto Nuño

Strona pozwana: Leonci Monlleó Franquet

Pytania prejudycjalne

Skierowane do Trybunału pytanie prejudycjalne dotyczy zagadnienia, czy zawarte w art. 4 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych pojęcie znaku towarowego „powszechnie znanego” w państwie członkowskim odnosi się jedynie i wyłącznie do stopnia jego znajomości i zakorzenienia się w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w na znacznej części jego terytorium lub czy powszechna znajomość znaku towarowego może zostać powiązana z obszarem geograficznym, którego zasięg nie odpowiada terytorium państwa, a wspólnoty autonomicznej, regionu, prowincji lub miasta, w zależności od towaru lub usługi oznaczonych znakiem towarowym oraz faktycznych adresatów tego znaku, czyli w skrócie w zależności od rynku, na którym używany jest znak towarowy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 1